

ΕΝ ΝΑΥΠΛΙΩ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 2 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1825.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Εγχώριοι εἰδήσεις.

Ἀπὸ Ναυπλίου.

Ἐλάδομεν γράμματα παρὰ τῆς προσωρινῶς διευθυνούσης τῆς Δ. Ἐ. πράγματα ἐπιτροπῆς ἀπὸ 19 καὶ 21 τοῦ Νοεμβρίου, ἀπὸ τῶν ὁποίων μαθάνομεν ὅτι ὁ ὑπερήφανος Κιουταχῆς ἐπιμένει εἰς τὴν πολιορκίαν, καὶ καθ' ἑκάστην σχεδὸν πυροβολεῖ τὸ Μεσολόγγιον, πλὴν δὲν μένει οὔτε αὐτὸς ἀπυροβολιστος. Ἀπειπισθεὶς δὲ ἀπὸ τῆς ἐπιτυχίας τοῦ σκοποῦ του διὰ τῶν ὑπ' αὐτὸν Τούρκων προσμένει τῶρα τὴν βοήθειαν τῶν Αἰγυπτίων καὶ Ἀράβων· ἀλλ' οἱ ἐν Μεσολογγίῳ ἥρωες, ὡς ἐκ τῶν πραγμάτων ἀπεδείχθησαν, ἅμα ἀκούσαντες ὅτι μελετᾷ νὰ περάσῃ ἐκεῖσε καὶ ὁ Ἰμπραήμης, ἐτοιμάσθησαν καὶ αὐτοὶ εἰς νέον ἀγῶνα· καὶ μαθόντες πλεον νὰ καταφρονῶσι τὸν ἐχθρὸν δὲν ἐδειλίασαν παντελῶς· ἀλλὰ μάλιστα τούτου θάρρος ἔχουσιν, ὥστε ἐλπίζουσιν εἰς τὴν βοήθειαν τοῦ ἁγίου Θεοῦ, καὶ εἰς τὸν ἰσχυρὸν αὐτῶν βραχίονα νὰ κάμωσι καὶ τὸν Ἰμπραήμην νὰ μετανοήσῃ, διότι ἐτόλμησε νὰ περάσῃ καὶ ἐναντίον τοῦ Μεσολογγίου. Ἐν τοσούτῳ ἔφθασαν ἐκεῖ καὶ τὰ παρὰ τῆς Διοικήσεως διαταχθέντα νὰ μεταδῶσιν ἀπὸ τῆς ἀνατολικῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν δυτικὴν εἰς βοήθειαν τοῦ Μεσολογγίου στρατεύματα, καὶ ἐνούμενα μὲ τὰ εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα εὐρισκόμενα νὰ προσβάλωσι τὸν ἐχθρὸν ἔξωθεν.

Τὸ Μεσολόγγιον εἶναι καλῶς προμηθευμένον καὶ ὁλονὲν προμηθεύεται ἀπὸ ζωοτροφῶν· διότι ἡ Διοίκησις ἐβρόντισε περὶ τούτου ἐν καιρῷ, καὶ εὔρεν εἰς τούτῳ ἄξιον συνεργὸν τὸν ἀριστὸν πατριωτὴν κύριον Ἐμ. Ξένον.

— Εἰς τὸν 15 Ἀριθ. τῆς γεν. ἐφημερίδος ἐκηρύξαμεν ὅτι τὰ Ψαριανὰ πολεμικὰ πλοῖα ἔμελλον ἐξάπαντος νὰ ἐκπλεύσωσι κατὰ τὴν 23 τοῦ μηνὸς τούτου, καὶ ἤδη κηρύττομεν ὅτι ἐξέπλευσαν πρῶτον, καὶ ἴσως ἤνυθον ἕως τῶρα μετὰ τῆς ὑπὸ τὸν ναύαρχον Κ. Ἀνδρέαν Μιαούλην ἀπὸ Ὑδρας ναυτικῆς μοῖρας. Οἱ Σπετζίωται ἐτοιμάζονται ἀδιακόπως, καὶ ἐλπίζομεν ὅτι θέλουσιν ἐκπλεῦσαι καὶ αὐτοὶ κατ' αὐτὰς.

Γενναῖοτατοὶ θαλασσινοὶ! εἰς τὸν πενταετῆ σχεδὸν ἱερὸν ἀγῶνα τούτου ἐδείξατε εἰς τὸν ἐχθρὸν πολλάκις ὅτι εἴσθε ἀνίκητοι. Ὅποιος ἄλλος καὶ ἂν ἦτον, δὲν ἠθελε τολ-

μήσει ποτὲ νὰ ἀντιπαραταχθῇ μὲ ἐμπορικὰ πλοῖα εἰς δίκροτα, εἰς φρεγάτας καὶ κορβέτας, εἰς βρίκια καὶ γολέτας, ὅλα εἰς πόλεμον προπαρασκευασμένα πλοῖα, καὶ ὅμως ἐσεῖς δὲν ἐδειλιάσατε ποτὲ, διότι τὴν ἔλλειψιν τοῦ μεγαλείου τῶν πλοίων ἀναπληρῶνει ἡ μεγάλη σας ναυτικὴ ἀρετὴ. Μόνη ἡ ἀρετὴ αὕτη ἐνίκησε τισάκις τὸν ἐχθρὸν, καὶ ἔκαμε τὸν ξένον κόσμον νὰ θαυμάζῃ τὸ ἐλληνικὸν ναυτικόν, καὶ νὰ τὸ ζηλεύῃ. Ὁ ἐχθρικός στόλος οὐδὲ τὴν φορὰν ταύτην ἠθέλε τολμήσει νὰ φανῇ εἰς τὴν ἐλληνικὴν θάλασσαν, ἐὰν ὁ ἐλληνικὸς στόλος εὐρίσκετο ὅλος ἐναντίον του. Μόνη ἡ ἀπὸ Ὑδρας ναυτικὴ μοῖρα ἦτον ἐναντίον του, καὶ ἐτόλμησε νὰ πολεμήσῃ πρὸς αὐτὸν πολλάκις, καὶ νὰ δεῖξῃ εἰς αὐτὸν ἐκ νέου τὴν ἐλληνικὴν ὑπεροχὴν. Ἐὰν ἦτον ὅλος ὁ ἐλληνικὸς στόλος; τί ἔπρεπε νὰ προσμένῃ πάλιν ὁ ἐχθρὸς; τὸ ἠξεύρει αὐτὸς ὁ ἴδιος, διότι τὸ ἔμαθεν ἐκ πείρας.

Ἀδρεῖοι Σπετζίωται! τρέξατε ὅσον τάχιστα, νὰ ἐνωθῇτε μετὰ τῶν ἀδελφῶν καὶ συναγωνιστῶν σας Ὑδραίων καὶ Ψαριανῶν, καὶ ὅλοι ὁμοῦ ἐνωθέντες νὰ δεῖξητε πάλιν εἰς τὸν ἐχθρὸν, ὅτι εἰσθε ἱκανοὶ νὰ τὸν κτυπήσῃτε καὶ νικήσῃτε. Μὴν ὑπομένετε νὰ περιπλέξῃ ἀτιμωρῆτως ὁ ἐχθρικός στόλος εἰς τὴν θάλασσαν ἐκείνην, ἀπὸ τῆς ὁποίας πολλάκις τὸν ἐδιώξατε κατησχυμμένον. Τὸ Μεσολόγγιον σὰς προσκαλεῖ· αὐτὸ τὸ πολυπαθέστατον Μεσολόγγιον, τὸ ὁποῖον τόσους μῆνας τῶρα γενναίως ἀνθίσταται εἰς τὸν ἀλαζόνα Κιουταχῆν· αὐτὸ ὡς παραβαλάσσειον ζητεῖ τὴν πρόθυμον καὶ ταχεῖαν συμβοήθειαν τῶν θαλασσινῶν. Τρέξατε λοιπὸν εἰς βοήθειάν του.

— Τὸ τακτικόν μας στράτευμα αὐξάνει καθ' ἑκάστην. Οἱ Ἕλληνες ἐγνώρισαν κοινῶς ὅτι χωρὶς τακτικοῦ στρατεύματος ἡ Ἑλλὰς δὲν σώζεται, οὔτε ἐλευθερία ἀπικτᾶται. Πρὸ τῆς ἀποδόσεως τοῦ Ἰμπραήμ-πασσα εἰς τὴν Πελοπόννησον ἐδόξαζον οἱ Ἕλληνες ὅτι ἀτακτοὶ πρὸς ἀτάκτους ἡμπεροῦν νὰ πολεμήσωσιν ἄριστα, καὶ ἡ δύξις τῶν αὐτῶν δὲν ἦτον ἐσφαλμένη, ὡς τὸ ἐδείξαν τὰ πράγματα· πλὴν, ἀφ' οὗ ὁ Ἰμπραήμ-πασσας κατώρθωσε νὰ κάμῃ ἀπόδασιν εἰς τὴν Πελοπόννησον μετὰ στρατεύματος τακτικοῦ ὡς πρὸς τοὺς ἀτάκτους Ἕλληνας, ἀτάκτου δὲ ὡς πρὸς τὰ ἀρχαιότερα τακτικὰ Εὐρωπαϊκὰ στρατεύματα, ἐγνώριζαν καὶ οἱ Ἕλληνες τὴν ἀνάγκην τοῦ τακτικοῦ, καὶ

ἄλλοι μικροὶ καὶ μεγάλοι τακτικὸν στράτευμα φανάζουσιν. Οὐ γυνήσ οὗτος πρὸς τὸ τακτικὸν ἔως ἐκυρίευσεν ὅχι μόνον τοὺς μεγάλους, ἀλλὰ καὶ τὸ πλεῖστον μέρος τῆς Ἀθηναϊκῆς νεολαίας. Νέοι καλοαναθραμμένοι καὶ πεπαι-
 γμεμένοι τρέχουσιν εἰς τὸ τακτικόν, καὶ τίποτε δὲν ἡμ-
 αρεῖ νὰ τοὺς ἐμποδίσῃ. Καὶ ἄνδρες, ἔχοντες μεγάλους
 στρατιωτικοὺς βαθμοὺς ὡς ἄτακτοι, προτιμῶσι νὰ γένωσιν
 ἀπλῆ στρατιῶται εἰς τὸ τακτικόν, ἢ τὸ πολὺ ὑπαξιωμα-
 τικοί. Ὁ στρατηγὸς Νικήτας Δικαῖος ἀνεφέρθη αὐτό-
 λητος εἰς τὴν Διοίκησιν, νὰ καταταχθῇ εἰς τὸ τακτικὸν
 στράτευμα, ὑποσχόμενος νὰ συστήσῃ δι' ἰδίων ἐξόδων ἓνα
 δύο λόχους. Καὶ ὁ Κύριος Κωνσταντῆς Καντακουζηνὸς
 Μάκρης Λήμιος ἔφερεν εἴκοσι στρατιώτας δι' ἰδίων του
 ἐξόδων εἰς τὸ τακτικὸν στράτευμα. Καὶ εἰς τὰς Ἀθήνας
 πέμψθησαν καὶ ἄλλοι νεώστὶ ἐκ τῶν νήσων εἰς τὸ τακτικόν.
 Πληροφορούμεθα μάλιστα ἐπισήμως ὅτι τὴν 26 τοῦ
 Νοεμβρίου ἔφθασαν ἐκεῖσε 98 στρατιῶται ἀπὸ τῆς ἐ-
 παρχίας τῆς Κίης, ἐκ τῶν ὁποίων εἰ 50 ἦσαν Κεῖοι,
 καὶ ἐπεριμένοντο ἀκόμη ἕτεροι τριάκοντα. Ἡ ἐπὶ τῆς
 στρατιολογίας εἰς τὸ Αἰγαῖον πέλαγος διαρισμένη ἐπι-
 τροπὴ ἐπαινεῖ κατὰ πολλὰ τὸν ὁποῖον ἔδειξαν οἱ Κεῖοι
 ζήλον εἰς τὸ νὰ συνεισφέρωσι τὸ μέρος των εἰς τὸ τα-
 κτικὸν στράτευμα. Ἐπαινεῖ ὡσαύτως καὶ τὸν Μιλτιά-
 δην Πάγκαλον, ἀδελφὸν τοῦ βουλευτοῦ Ἰ. Παγκάλου,
 ὅτι πρῶτος κατεργάσθη μὲν τοὺς περισσοτέρους τῶν Κείων,
 τοὺς ὁποίους εἶχε προοργανίσει, καὶ τὸ παράδειγμα αὐ-
 τοῦ εὐκόλυνε τοσούτον τὴν στρατιολογίαν, ὥστε βίαις εἰς
 τὸ ἔργον τοῦτο δὲν ἦτον χρεία. (*) Ἡ πατρίς χαίρουσα
 εὐλογεῖ τὰ εἰς τὸ τακτικὸν στράτευμα τρέχοντα τέκνα
 της, διότι ἀπ' αὐτῶν προσμένει κυρίως τὴν ἑαυτῆς σω-
 τηρίαν καὶ τὴν ἀπὸ τῆς πολυετοῦς Τουρκικῆς δουλείας ἐλευ-
 θέρωσίν της. Εἰς τὸ τακτικὸν λοιπὸν, Ἕλληνες, εἰς τὸ
 τακτικόν. Εἰς αὐτὸ ἔρριψε τώρα κυρίως καὶ ἡ Διοίκησις
 ὅλην τὴν προσοχήν, καὶ δι' αὐτὸ πρὸ πάντων φροντίζει.
 Εἰς τὸ τακτικόν, Ἕλληνες, εἰς τὸ τακτικόν. Τρέξατε
 μίαν ὥραν ἀρχήτερα. Ἡ πατρίς σᾶς προσκαλεῖ.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἀπὸ Ὁδησσοῦ, τῇ 16 Ὀκτωβρίου.

Εἰδήσεις τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀπὸ 8 τοῦ μη-
 νὸς τούτου ἀναγγέλλουσιν ὅτι ἡ Πόρτα ἔστειλεν ἐκ νέου
 διαταγὰς εἰς τοὺς μπεσλὶ-ἀγάδες, τοὺς διοικοῦντας τὰ στρα-
 τεύματα εἰς τὰς ἡγεμονίας τῆς Μολδαβίας καὶ Βλαχίας,
 νὰ μὴν ἀξήσωσιν εἰς τὰς ἐπαρχίας ταύτας περισσώτερα
 τοῦ προσδωρισμένου παρὰ τῶν συνθηκῶν ἀριθμοῦ στρατεύ-
 ματα. Ἡ διαταγὴ αὕτη ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς διαφόρους
 φήμας, καὶ κατὰ τινας ἀποδίδεται τοῦτο εἰς τὸ ταξίδιον

(*) Οἱ Κεῖοι ἔδειξαν καὶ ἄλλοτε τὸν πατριωτισμόν των. Εἰς τὴν πρῶ-
 την καὶ δευτέραν πολιορκίαν τῶν Ἀθηνῶν ἐδράμουν ἐκεῖσε εἰς βοήθειαν
 μὲν ἐκτὸς στρατιώτας καλῶς ὀπλισμένους, καὶ μὲν δύο κανόνια, τὰ
 ἑπὶ αὐτὰ εὐρίσκοντο καὶ τὴν σήμερον εἰς τὴν Ἀκρόπολιν, μὲν ἰκανὰ πολε-
 μιστικά καὶ ζωτροφία. Τὸ αὐτὸ ἔπραξαν καὶ εἰς τὰς διαφόρους πολιορκίας
 τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Διὰ ταῦτα λοιπὸν καὶ διὰ τὴν ὁπίαν ἔδειξαν πρὸς
 τὸ τακτικὸν στράτευμα προθυμίαν εἶναι τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ἀξιωματικῶν.

τοῦ αὐτοκράτορος Ἀλεξάνδρου εἰς τὰ σύνορα τῆς Βασσαβ-
 δίας· πλὴν ὅσοι γνωρίζουσι τὴν κατάστασιν τῶν πραγμά-
 των, νομίζουσιν ὅτι ἡ Πόρτα δὲν ἔχει τί νὰ φοβῆται
 ἀπὸ τῆς Ῥωσσίας, τῆς ὁποίας τὸ εἰρηνικὸν σύστημα
 φαίνεται ἀσάλευτον. Ὡς τόσον ἡ δυσπιστία τῶν Τούρ-
 κων ἐναντίον τῶν Χριστιανῶν αὐξάνει ὁλοκλήρως ἀπὸ τῆς ἀγ-
 χῆς τῆς ἐπικρατείας τῶν Ἑλλήνων, καὶ τῆς δυσπι-
 στίας αὐτῆς συμμετέχει καὶ τὸ διδάναι καὶ ὁ Σουλτά-
 νος αὐτός. (Ἐφημερὶς τῆς Αὐγούστης.)

Ἀπὸ Μολδαβίας, τῇ 7 Ὀκτωβρίου.

Ἡ Ὀθωμανικὴ Πόρτα, θέλουσα νὰ ἐλαφρύνῃ τὴν
 τύχην τῶν κατοίκων τῶν ἡγεμονιῶν τῆς Μολδαβίας καὶ
 Βλαχίας, καὶ θεωροῦσα τὴν κατάστασιν τῆς ἡσυχίας
 καὶ εὐταξίας, τῆς ἐπικρατείας ἀφ' ὅτου ἀνεχώρησαν ἐ-
 κείθεν τὰ Τουρκικὰ στρατεύματα, τὸ ὁποῖον συνέβη τὸ
 περασμένον ἔτος, ἀπεφάσισε νὰ ὀλιγοστεύσῃ τὸν ἀριθμὸν
 αὐτῶν εἰς ὅσον διορίζουσιν αἱ μεταξὺ αὐτῆς καὶ τῆς αὐ-
 τοκρατορικῆς τῆς Ῥωσσίας αὐλῆς συνθήκαι, καὶ νὰ τὰ
 καθυποτάξῃ, καθὼς καὶ τὸν ἀρχηγὸν αὐτῶν, ὑπὸ τὰς ἀ-
 μέσους διαταγὰς τῆς ἐπιτοπίας διοικήσεως.

Αἱ ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως ἑλληνικαὶ οἰκογένειαι,
 ὅσαι μετεκαλέσθησαν ἀπὸ τῆς ἐξορίας, ἀποκατεστάθησαν
 πάλιν εἰς τὴν τελείαν κτήσιν τῶν ἑαυτῶν κτημάτων, ὅσα
 ἀπέκτησαν εἰς τὰς δύο ταύτας ἡγεμονίας εἰς ὅλον τὸ διά-
 στημα, καθ' ὃ ἐδιοίκουν τοὺς τόπους ἐκείνους. Τὸ τα-
 μεῖον [βιστιαρία], τὸ ὁποῖον εἶχε τὴν διοίκησιν τῶν κτη-
 μάτων ἐκείνων εἰς τὸν καιρὸν τῆς στερήσεως τῆς εὐνοίας τῶν
 κυρίων αὐτῶν, ἐπλήρωσε τὰ ὅσα ἐστερήθησαν οἱ κύριοι
 αὐτῶν εἰσοδήματα. [L'Étoile]

Ἀπὸ Παρισίων, 7 Νοεμβρίου.

Ὁ Συνταγματικὸς περιέχει εἰς τὰ ἐσωτερικὰ ἀπὸ 8
 Νοεμβρίου τὸ ἀκόλουθον ἀρθρον:

“ Αἱ νέαι τῆς μεσημβρινῆς Ἀμερικῆς τύχαι ἀναπτύσ-
 σονται ἔμπροσθεν τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν μὲ ἀπαραδειγμά-
 τιστον εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν ἐθνῶν ταχύτητα. Ἐν ᾧ ἡμεῖς
 δὲν παύομεν, νὰ στρέψωμεν τὰ βλέμματα πρὸς τὸ πα-
 γεληλυθὸς, τὸ ὁποῖον ζητοῦμεν νὰ ἀναστήσωμεν ἐκ τῶν
 συστημάτων, τὰ ὁποῖα ἔγιναν αἷτια τῆς δυστυχίας τῶν
 προπατόρων μας· ἐν ᾧ ἡμεῖς τρεφόμεθα ἀδιακόπως μὲ
 τὰ δέλητρα τῆς αὐτογνώμονος διοικήσεως, μὲ τὰς γλι-
 κύτητας τῆς ἀπολύτου ἐξουσίας, τὰ αὐτεξούσια τοῦ
 νέου κόσμου ἔθνη συνέρχονται εἰς σύνοδον, ἵνα συσχεθῶσιν
 φρονίμως περὶ τῶν μεγίστων τῶν ὧν ἐσκέφθησαν ποτε
 ἀνθρώποι συμφερόντων. Δὲν θέλουσι τιροεδρεύει εἰς τὰ
 ἀξιωματικὰ ταύτας συσκέψεις φανατικαὶ ἰδέαι· οἱ
 συσκέψεις αὗται βάσιν θέλουσιν ἔχει τὰς αἰδιόους ἐκε-
 νας τῆς ἀνθρωπότητος καὶ τῆς δικαιοσύνης ἀρχάς, αἱ ὁ-
 ποῖαι τιμῶσι τὰ ἔθνη, καθιστάνουσαι αὐτὰ εὐδαίμονα
 καὶ ἰσχυρά.

Τί κάμνει ἡ Ἰσπανία κατὰ τὰς σπινδαίας ταύτας περ-
 στάσεις; Ἀφίεται εἰς φατρίαν, τῆς ὁποίας ἡ δύναμις
 ἀμελεῖται εἰς τὴν ἀμάθειαν, καὶ ἡ εὐημερία εἰς τὴν δει-
 νότητα.

μόσιον ἀθλιότητα. Ἡ ἀπελευθέρωσις τῶν ἀποικίων ἀπὸ τῆς αὐτῆς ὑποταγῆς ἐτελείωσεν· τὸ αὐτεξούσιον αὐτῶν ἀνεγνωρίσθη παρὰ τῆς δικικῆς ἐκείνης, ἥτις μόνον σήμερον ἔχει ἐπιρροὴν καὶ εἰς τοὺς δύο κόσμους· καὶ ἡ Ἰσπανία κατασπαράττεται διὰ τῶν ἰδίων αὐτῆς χειρῶν, παραδέχεται εἰς μίαν σκληρὰν ἀναρχίαν, καὶ δὲν προσδοκᾷ τίποτε ἀπὸ τοῦ μέλλοντος. Ὅποια μεγάλη ἀνέστησι! ὅποιον μάθημα διὰ τὴν Εὐρώπην! ὅποια ἀποστήσις εἰς τὰς ὑποκριτικὰς φανασκίας τῶν ἐχθρῶν τῆς ἡμετέρας ἐλευθερίας!

Ἀπὸ τοῦ ἄλλου μέρους τὸ αὐτεξούσιον τῆς Βρασιλίας ἀνεγνωρίσθη παρὰ τῆς μητροπόλεως, καὶ πάλιν ἡ Βρασιλικὴ ἐπιρροή κατόρθωσε τὸ μέγα τοῦτο ἔργον. Καὶ οὕτως οἱ πολιτικοὶ δεσμοὶ, οἱ ὅποιοι ἦσαν τοὺς δύο κόσμους, λύονται καθ' ἑκάστην, καὶ ὑποχωροῦσιν εἰς νέας σχέσεις, αἱ ὁποῖαι φέρουσιν εἰς ἑκστασιν ἀνθρώπους, ὥς νὰ μὴν τὰς πορεῖδαιεν πρὸ πολλοῦ. Ἡ ἰσθμὸς συμμάχια μένει ἀκίνητος ἐν τῷ μέσῳ αὐτοῦ τοῦ γενικοῦ ὠθισμοῦ· αἱ διδασκαλῖαι αὐτῆς κατενικήθησαν, καὶ τὰ ἀναρίθμητα αὐτῆς στρατεύματα ἴστανται ἀκίνητα ἔμπροσθεν τῶν ἀρχῶν, αἱ ὁποῖαι συντρέχουσιν εὐνοϊκῶς εἰς τὸν φωτισμὸν καὶ πολιτισμὸν· παρίσταται ἑνοπλος εἰς τὴν πολιτικὴν τοῦ νέου κόσμου κτίσιν. Εἰς μάτην ἐπικαλεῖται τὴν συμφορὰν αὐτῆς ἡ Ἰσπανία. Λί ἀπόλυτοι μοναρχίαι, παραιτούσαι τὴν Ἑλλάδα εἰς τὴν ἐπιδομοὴν τῶν βαρβάρων, ἀπέδειξαν ὅτι δὲν δύνανται τίποτε, οὔτε ὑπὲρ αὐτῶν τῶν ἰσθμῶν τῆς θρησκείας πραγμάτων.

Τὸ καθ' ἡμᾶς, οἱ ὅποιοι ζῶμεν ὑπὸ μοναρχίαν συνταγματικὴν, εἰς τὴν ἡ Γαλλία λάβει ἀσκήσαντες μόνον μέρος εἰς τὰς πράξεις, αἱ ὁποῖαι μεταβάλλουσι τὰς πρὸς ἀλλήλα τῶν ἐθνῶν σχέσεις, δὲν δυνάμεθα νὰ κατηγορήσωμεν εἰμὴ τὴν ἀδράνειαν καὶ ἀνεπιτηδειότητα τῶν ἐν ταῖς πράγμασιν ἀνθρώπων. Ἡ ἀναγνώρισις τῆς αὐτεξουσιότητος τοῦ ἀγίου Δομενίκου τοὺς ἀνέψωσεν πρὸς ὦραν, πλὴν ὥπαιτουσι πάλιν εἰς τὴν πρῶτην αὐτῶν οὐδένειαν. Μόνον ἐθνικὸν ἐν ταύτῃ καὶ βασιλικὸν μινιστέριον δύναται νὰ δώσῃ εἰς τὴν Γαλλίαν τὸ ἀξίωμα καὶ μεγαλεῖον αὐτῆς.

Τῇ 8 Νοεμβρίου.

Ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ Συνταγματικοῦ, ἀπὸ 9 Νοεμβρίου, ἐκδίδομεν καὶ τὸ ἀκόλουθον ἄρθρον:

« Ἰδοὺ καὶ ἄλλος λαὸς ἐνδύεται τὴν ἀνδρικήν στολήν. Ἡ ἀνεξαρτησία τῆς Βρασιλίας (*) ἀνεγνωρίσθη, καὶ τὸ στέμμα τῆς Πορτογαλλίας, παραιτούμενον τὰ ὁποῖα εἶχεν εἰς αὐτὴν παλαιὰ δίκαια, δὲν σώζει πλέον ἄλλο τι, παρὰ τὸν μάταιον τίτλον. Τῆς παλαιᾶς Εὐρώπης αἱ δυναστεῖαι ἀφίνουσι ἤδη ἀπὸ τὰς τρεμούσας χεῖρας των τοὺς ὑποδουλωμένους ἐκείνους λαοὺς τοῦ νέου κόσμου, εἰς τοὺς ὁποίους ἔδωκαν τὸ ὄνομα τῶν ἀπει-

κίων, καὶ τοῦ λοιποῦ πρέπει εἰς ἑαυτὰς μόνον νὰ ἐπαναπαυθῶσι. Τὸ μέγα σύστημα τοῦ Ἀποικισμοῦ, τὸ ὅποῖον μὲ τόσους κόπους ἀνηγέσθη ἀπὸ πολιτικούς τῶν περασμένων χρόνων ἄνδρας· αὐτοὶ οἱ τεχνικοὶ νόμοι, δυνάμει τῶν ὁποίων τὰ ὑπάρχοντα πολλῶν μιλλιονίων Ἀμερικανῶν κατεβιβάζοντο ἀπὸ τὴν πολυτέλειαν τῶν εὐρωπαϊκῶν αὐλῶν, ἀνατρέπονται καὶ κρημνίζονται πανταχόθεν· ὅλα κατανοῦν νὰ συναβῶσι μὲ τὸ πλῆθος ἐκείνο τῶν ἀπρηχαιωμένων συστημάτων, τὰ ὁποῖα, μολονότι πολλοὶ ἐπρὶσπᾶθησαν νὰ ἀναζώσωσι, δὲν δύνανται πλέον νὰ ὑπάρξωσι παρὰ μόνον εἰς τὴν μνήμην τῶν ἀνθρώπων.

Κεφάλαιον μακρὸν ἦτον καθιερωμένον μέχρι τούδε διὰ τὰς ἀποικίας εἰς ὅλας τὰς πραγματείας τοῦ Δημοσίου Δικαίου· αὐτὸ πρέπει ἤδη νὰ σχισθῇ· ἀλλὰ τί θέλομεν ἀντικαταστήσει εἰς τὸν τόπον του; Τίς τῶν πολιτικῶν θέλει προσδιορίσει τὸν ἀληθῆ χαρακτῆρα τῆς σειρᾶς ταύτης τῶν σχέσεων, τῶν συνθηκῶν, καὶ πράξεων πάσης φύσεως, τὰ ὁποῖα ἡ ἰσχὺς τῶν πραγμάτων μέλλει νὰ ἀνεγείρῃ μεταξὺ τῶν λαῶν τοῦ παλαιοῦ, καὶ ἐκείνων τοῦ νέου κόσμου; Ἦτον ἐναποταμιευμένον εἰς τὸν 19 αἰῶνα νὰ προμηθεύσῃ τὴν ὕλην ἐπιστήμης διόλου νέας, ὅτι ἀνατρέψῃ τὰς γνώσεις τῆς παλαιᾶς Διπλωματικῆς, ἀνακαινίσῃ τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, καὶ ἀνεγείρῃ νέας ἐπικρατείας εἰς τὸ ὑπὸ τῆς δουλείας βεβηλωμένον ἔδαφος. Ἀλλὰ ποῦ νὰ εὕρωμεν τὸν ὑπουργὸν ἐκείνον, ὅστις θέλει ἡμπορέσει νὰ ἰσοσταθμίσῃ τὰς ἰδέας του μὲ τὸ πνεῦμα τοῦ αἰῶνος τούτου, νὰ τὸν ἐννοήσῃ, καὶ νὰ προσκολλήσῃ τὸν ὄνομά του εἰς αὐτόν;

Ὑπουργοὶ τοῦ βασιλέως τῆς Γαλλίας! πρέπει πάλιν νὰ σᾶς ὑπενθυμίσωμεν τὸ χωρίον τοῦτο τοῦ Ψαλμοῦ « Ὁρθαλμοὺς ἔχουσι, καὶ οὐ βλέπουσιν· ὥτα ἔχουσι, καὶ οὐκ ἀκούουσιν; » Ὅταν ὁ κόσμος κινῆται καὶ ἀναγεννᾶται ἔμπροσθέν σας, ποῖον παράδειγμα δίδετε εἰς αὐτόν; Ἀθλοὶ ὑπολογισμοί· ἐξιδες οἰκογενείας· κέσδος οὐτιδανόν· ἐμπορίον ποτὲ μὲν καλῶν ἐκδουλεύσεων, ποτὲ δὲ ἐπιπολέσεων ἀπαλῶν καὶ ἡμιαπειλητικῶν· ὁμοῦ μὲ μίαν συνάθροισιν Ἰησοῦιτῶν· μικραὶ πράξεις, καὶ μακρὰ ἄρθρα ἐφημερίδων· τέλος πάντων λογομαχίαι ἀδιάκοποι ἐγκρίσμοι καὶ ἀντιζηλῖαι, ἰδοὺ ὅλα, ὅσα σᾶς ἐνατχυλοῦσι. Τὸ περὶ ὁρισμένον βλέμμα σας δὲν ἡμπορεῖ νὰ ἐκταθῇ ὑπὲρ τὸν ὀρίζοντα τοῦ χρηματιστηρίου, ἢ ὑπὲρ τὸν θόλον μιᾶς μεγάλης σάλας· καὶ τὸ θέατρον ὃ, ποῦ ἀνοίγεται ἔμπροσθέν σας, καὶ τὰ συμφοῖλια, εἰς τὰ ὁποῖα, ἐν ᾧ διαγράφονται τὰ ξένα συμφέροντα, διαγράφονται τρέντι καὶ τὰ τῆς Γαλλίας, δὲν ἐξυπνοῦν τὴν προσοχὴν σας.

Δὲν ἐξετάζομεν ἐνταῦθα παντελῶς τὴν ἀρχὴν τῆς ἐνεστῆσης ἀνεξαρτησίας τῆς Βρασιλίας· δὲν ζητοῦμεν νὰ διαφιλονεικήσωμεν τὰ δίκαια τοῦ ἡγεμόνος, τοῦ ὁποῖου ὁ βασιλεὺς τῆς Πορτογαλλίας καθιέρωσε τὴν ἐξουσίαν. Ὅπως δὲ καὶ ἂν εἴναι ὁ τρόπος, μὲ τὸν ὁποῖον ἡ Δεῖα Πρίνциа ἠθέλησε νὰ ἐλευθερώσῃ τὸ Βρασιλικὸν ἔθνος, ὥς τὸ συγχαρῶμεν διὰ τὴν ἀνεξαρτησίαν του, χωρὶς νὰ φανῶμεν ἐντάλτοι εἰς πράγ-

(*) Ἡ Βρασιλία, τόπος ἐκτεταμένος εἰς τὴν μεσημβρινὴν Ἀμερικὴν, ὑπέκειτο εἰς τὴν Πορτογαλίαν, διότι διὰ τῶν Πορτογάλων εὐρέθη, ἐκρυβήθη καὶ ἀποκρίσθη· ἀλλ' ἰσχυρῶς ἀποστατήσας ἔλαβε τὴν ἐλευθερίαν διὰ τῶν ὅπλων, καὶ ἀνηγάγουσιν τὸν ἐκείνους ἐκδουλωμένον οὖν τοῦ βασιλέως τῆς Πορτογαλλίας αὐτοκράτορα, καὶ νῦν σὲν ἡγεμονία ὁ βασιλεὺς τῆς Πορτογαλλίας, διὰ συνεργίας καὶ τῆς Ἀγγλίας, νὰ ἀναγνωρίσῃ τὴν αὐτονομίαν τῆς Βρασιλίας καὶ τὴν νέαν αὐτῆς δικαιοσύνην.

ματα, τὰ ὅποια, μὴ ὑποκείμενα εἰς τὴν ἐξουσίαν κάν-
ενός, ἀποκαθίστανται εὐτυχῇ ἢ δυστυχῇ, κατὰ τὴν
ὁποίαν ἡ πολιτικὴ ἤθελε κάμει τούτων χρῆσιν. Ἡ ἀ-
νεξαρτησία διὰ τὰ ἔθνη εἶναι ὅ, τι καὶ ἡ ὑπαρξίς διὰ
τὸν ἄνθρωπον. Ἡ Βρασιλία ὑπάσχει δὲν μᾶς μένει
λοιπὸν παρὰ νὰ εὐχρηθῶμεν εἰς αὐτὴν τὴν ἐσωτερικὴν
ἐλευθερίαν, χωρὶς τῆς ὁποίας ἡ ἄλλη δὲν εἶναι τίπο-
τε. Εἶθε τὸ νέον τοῦτο ἔθνος νὰ ἰδῇ ἐγκεντρισμένα εἰς
τὸ ἔδαφός του συστήματα συνταγματικά, ἄνδρας πο-
λιτικούς φρονίμους καὶ σταθεροὺς, κλίσεις φιλοπόνους
καὶ εἰρηνικάς! Κειμένη ἐν τῷ μέσῳ τῶν νέων πολιτειῶν
τῆς μεσημβρινῆς Ἀμερικῆς ἡ Βρασιλία εἶναι δύ-
σκολον νὰ μὴ συμμεθέξῃ ἀπὸ τῶν φιλελευθέρων ἰδεῶν
αὐτῶν· εἶναι δύσκολον, γείτων εὐγενῶν παραδειγμάτων,
νὰ δυνηθῇ ν' ἀγαπήσῃ, καὶ ὑποφέρῃ τὴν ἀπόλυτον ἐξ-
ουσίαν.

Ἡ ἐν Παναμᾶ σύνοδος ἀρχίζει· ἀνήκει λοιπὸν εἰς
τὸν αὐτοκράτορα τῆς Βρασιλίας νὰ συμφιλιωθῇ μὲ τὸ
μεγαλοπρεπὲς τοῦτο συμβούλιον τῶν Ἀμφικτυόνων τῆς
Ἀμερικῆς· ἀνήκει, νὰ πέμψῃ τοποτηρητὰς, καὶ, χω-
ρὶς νὰ βλάβῃ διόλου τὸ εἶδος τῆς διοικήσεώς του,
νὰ λάβῃ μέρος εἰς ταύτην τὴν συμμαχίαν, ἣτις θέ-
λει συγκροτηθῇ μεταξὺ τῶν νέων λαῶν αὐτῆς τῆς με-
γάλης ἡπείρου. Ἡ Βρασιλία, ἀφ' ὅτου ἐδημοσιεύθη ἡ
πράξις τῆς ἐλευθερώσεώς της, ἐμδαίνει πραγματικῶς εἰς
κοινωνίαν τῶν ἀρχῶν καὶ συμφερόντων μὲ τὰς ἐπικρα-
τείας τῆς μεσημβρινῆς Ἀμερικῆς ὡς πρὸς τὴν Εὐ-
ρώπην. Τὰ πράγματα αὐτῶν εἶναι τὰ αὐτά· ὅλοι ἐ-
πίσης ἔχουν ν' ἀπαντήσουν τὴν ζηλευσίαν τοῦ πα-
λαιοῦ κόσμου· καὶ μολονότι ἡ πράξις, ἣτις συνιστάνει
τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Βρασιλίας, εἶναι κανονικὴ, μο-
λοντοῦτο ἡ Βρασιλία δὲν πρέπει νὰ ἐλπίζῃ τὰς χά-
ριτας χωρὶς τοῦ περιορισμοῦ τῆς ἱερᾶς Εὐρωπαϊκῆς συμ-
μαχίας. Οἱ φυσικοὶ αὐτῆς σύμμαχοι εἶναι οἱ λαοὶ τοῦ αὐ-
τοῦ ἡμισφαιρίου· μὲ αὐτοὺς μόνον ἡμπορεῖ νὰ διατηρήσῃ εἰ-
ρήνην ὠφέλιμον, ἐπεὶ αὐτοὶ μόνον ἡμποροῦν νὰ τὴν κηρύ-
ξουν πόλεμον ὀλέθριον. Ἡ εὐδαιμονία καὶ ἡ ἀσφάλειά της
ἐξαεζώνται ἐπίσης ἀπὸ τῆς φιλίας καὶ τῶν ἐμπορικῶν σχέ-
σεων πρὸς τὰς Ἀμερικανικὰς πολιτείας.

Ἡμεῖς δὲ, οἵτινες ὀνομαζόμεθα ἔθνη πολιτισμένα τῆς
Εὐρώπης, καὶ τῶν ὁποίων τὸ ἔδαφος ἐξαντλεῖται καθ' ἐκά-
στην ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον, ἐν ᾧ γεγόμεθα διὰ τὴν πολ-
λαπλασίασιν τῶν χρειῶν μας ὑπόφοροι εἰς τὰ ἐξωτερικὰ προ-
ιόντα· ἡμεῖς, λέγομεν, οἵτινες ἔχομεν τὴν βιομηχανίαν, τὴν
δραστηριότητα, καὶ ἐπαγγελλόμεθα τὴν τελειοποίησιν καθ'
ὅλα τὰ ἐμπορικὰ καταστήματα, στερούμεθα ὅμως τὰς πρῶ-
τας αὐτὰς ὕλας, ἀς στρέψωμεν τὰ ὄμματά μας εἰς τὴν Ἀ-
μερικὴν. Αὕτη δὲν ἔχει χρείαν ἡμῶν, ἐν ᾧ ἡμεῖς ἔχομεν χρεί-
αν αὐτῆς· μέχρι τοῦδε τὴν κατεδυναστεύομεν ὑπὸ τὸνομα
τῶν ἀποικιῶν· τὴν σήμερον, ὅτε αὕτη εἶναι ἐλευθέρη, τὰ
πρόσωπα ἠλλαξαν διόλου· πρέπει τώρα νὰ ζητήσωμεν τὰς
χάριτάς της· ἐπεὶ ὁ λαὸς, τὸν ὁποῖον θέλει εὐνοήσῃ, θέ-
λει κατασταθῇ πάσαντα πλεόνους καὶ δυνατός· μὴ δυνάμενοι

διὰ τῶν ὄπλων νὰ συνάψωμεν σχέσεις ἐμπορικὰς, πρέπει
νὰ γενῶμεν ἄξιοι αὐτῶν μὲ καλὰς ἐκδουλεύσεις. Μόνη ἡ
Ἀγγλία εἰς τὴν Εὐρώπην ἐννόησε τοῦτο μέχρι τοῦδε· μὴν
ἡμποροῦσα νὰ νικήσῃ τὴν μεσημβρινὴν Ἀμερικὴν, τὴν ἐβόη-
θησεν ὅσον ἐδυνήθη.

Ἡ Ἀγγλία πρώτη ἐλευθέρωσε καὶ τὴν Βρασιλίαν.
Διὰ τῆς εὐστόχου καὶ βαθείας αὐτῆς πολιτικῆς ἀνεκά-
λυψε τὸ ὥραϊον μυστήριον, νὰ ἐλκύῃ εἰς ἑαυτὴν τοὺς
λαοὺς διὰ τῆς εὐγνωμοσύνης, καὶ νὰ στηρίξῃ τὴν εἰρη-
νικὴν ὑπεροχὴν της ἐπάνω εἰς τὸ κράτος τῶν εὐεργεσιῶν.
Ἄξιον παντὸς ἐπαίνου εἶναι τὸ Ἀγγλικὸν μινιστέριον
διὰ ταύτην τὴν εὐγενῆ τακτικὴν του, εἰς τὴν ὁποίαν οἱ
προκάτοχοί του δὲν μᾶς ἐσυνείθισαν· ἐξ ἀνάγκης λοιπὸν
πρέπει νὰ τὴν μιμηθῶμεν καὶ ἡμεῖς. Ἀναμφιδόλως συγ-
γραφεῖς τινες ὑπὸ φατρίας κοινούμενοι θέλουν εἰπεῖ ὅτι
ἡ Ἀγγλία γνωρίζει κάλλιστα τὸ ἔργον της· ὅτι ὅλα ὑπα-
γορεύει εἰς αὐτὴν τὸ συμφέρον, καὶ ὅτι δὲν φροντίζει
δι' ἄλλο εἰμὴ πῶς νὰ πολλαπλασιάσῃ τὸν ἀριθμὸν τῶν γκινεῶν
της. Καὶ διὰ τί νὰ κρύψωμεν τὴν ἀλήθειαν αὐτοῦ τοῦ
πράγματος; ἀλλὰ πρέπει διὰ τοῦτο νὰ ἐπιπλήξωμεν τὴν
Ἀγγλίαν; Καὶ ποία εἶναι τῶντι ἡ ἀληθὴς πολιτικὴ, ἢ
ὅχι ἐκείνη, ἣτις συμβιβάζει τὸ συμφέρον τοῦ τόπου μὲ
τὰς ἀρχὰς τῆς δικαιοσύνης, καὶ ἡ ὁποία ἀσφαλίζει τὸ
μεγαλεῖον καὶ τὴν ἰσχὺν τὴν πατρίδος της, χωρὶς νὰ παρεκ-
τραπῇ ἀφ' ὅ, τι ἡ κοινὴ πιστοσύνη χρεωστῇ πρὸς τ' ἄλ-
λα ἔθνη, καὶ οἱ ἄνθρωποι χρεωστοῦν πρὸς τὴν ἀνθρωπότητα;

τῇ 6 Νοεμβρίου.

Ὁ Κύριος Στράτφορντ-Κάννιγγ, πρέσβυς τῆς αὐτοῦ
Βρετανικῆς Μεγαλειότητος παρὰ τῇ Ὀθωμανικῇ Πόρτῃ,
ἐρχόμενος ἀπὸ Λονδίνου, ἔφθασε τὴν 23 Ὀκτωβρίου εἰς
τὴν Λαυσάννην, ὅπου καὶ ἐκοιμήθη. Τὴν δὲ δευτέραν ἡ-
μέραν ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν εἰς Νεάπολιν, ὅπουθεν θέλει
ὑπάγει διὰ θαλάσσης ὅπου εἶναι διωρισμένος. (L'Étoile)

Ἀπὸ Σμύρνης, τῇ 14 Νοεμβρίου.

(Ἀπόσπασμα γράμματος ἀξιοπίστου.)

Τὸ Αὐστριακὸν βασέλον ἀνεχώρησεν ἐντεῦθεν πρὸ καιροῦ
εἰς Μιθώνην καὶ Κορώνην, φορτωμένον ἀπὸ διαφόρων πραγ-
μάτων, οἷον ἀμπάδων, παπουτζίων κ. τ. λ., καὶ ἐπιστάτης
τοῦ φορτίου εἶναι ὁ Θεοδότος Ἀμπρογλους. Κατόπιν αὐτοῦ
ἀνεχώρησεν ἐντεῦθεν ἐν Αὐστριακὸν βασιλικὸν βρίκι, καὶ
πάλιν ἄλλη γολέττα βασιλικὴ Αὐστριακὴ, καὶ τὰ δύο σχε-
δὸν φορτωμένα ἀπὸ πραγμάτων διαφόρων εἰδῶν, εἰς τὰ αὐ-
τὰ φερούρια διευθυνόμενα. Σήμερον δὲ κινεῖ ἐντεῦθεν ἐν Γαλ-
λικὸν ἐμπορικὸν βρίκι, κυδερνώμενον παρὰ τοῦ Κυρίου
Gombes, καὶ συνοδευόμενον ἀπὸ μιᾶς Γαλλικῆς βασιλικῆς
κορβέτας· ἔχει δὲ φορτίον πέταλα, παπούτζια, ἀμπάδες
καὶ ἄλλα διάφορα, καὶ διευθύνεται καὶ αὐτὸ εἰς τὰ αὐ-
τὰ φερούρια.